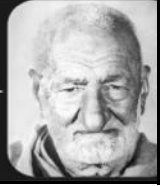

د فخر افغان باچا خان مزار

د دې خاورې د خو زرو كلونو په ژوندون كښې
د دې خاورې د مينې د غمونو په ژوندون كښې
د دې خاورې د خلقو د فكرونو په ژوندون كښې
د دې خاورې د ټول اولس د زړونو په ژوندون كښې
د دې خاورې عظمت له د جنگونو په ژوندون كښې
د دې خاورې د غرونو او دشتونو په ژوندون كښې

دې خاورې زېږولي توريالي دي په زرگونو
يو يو زمونږ زينت د د تاريخ د كتابونو

د يو يو كارنامې چې گوري خان له خان له باب د
د هر يو باب خور شوه د تاريخ په ټول كتاب د
هر يو مې د پښتو نيکه هر يو د پښتو پلار د
هر يو مې تصور د ژوندانه د انقلاب د
هر يو زما د مينې او د وينې رسته دار د
هر يو مې نازولې د اعزاز او د خطاب د

روحونه ئې اوس هم دي زمونږ سپوري د سرونو
د ځلو ننه ئې ورو ډکې جولي د مرادونو

خو دا څلې او دا مزار د داسې يو افغان د
چې سومره افغانان دي، د هغوي فخر افغان د
تصوير كه ئې هر څو د يو ملنگ غوندي انسان د
د خپل وطن د ټول اولسونو باچا خان د
د دې خاورې پېدا د وې خور په ټول جهان د
چې هر چرته انسان د نو په ټولو باندي گران د

دا ځكه چې يو د، زمونږ د ټولو ترجمان و
ژوندون ئې لكه گل په خاموشۍ كښې هم گويان و

مټين پسه آزادي و ليونې د آزدي و
يو داسې راهنما و چې دېمن د غلامۍ و
په ژوند كښې وېرېدلې نه د توپ نه د گولي و
پېغام ئې مدام كار و نه په ځول نه په ډلې و
يو اور ئې لگولې په ځوانۍ او په خانۍ و
منشور ئې د مخلوق، د هر خدمت او قربانۍ و

گزار به ئې كاؤ بې دلرگي بې د غرگي نه
آزاد ئې خپل وطن كه په تش لاس د پېرنگي نه

بدل ئې په وړومبې ځل د هر جنگ د خيال انداز كه
په هريو سم او غر تېر شه هر كور ته ئې اواز كه
د خپل وطن بچې بچې ئې پويې د ژوند په راز كه
د خپلې فلسفې په حقيقت ئې سرفراز كه
د پوهې د رڼا د پلوشو جهان ئې ساز كه
د مينې د الف او 'ب' د ساز ننه ئې اغاز كه

مرکز ئې سردرياب لكه مكتب د لېونو كه
بېدار ئې ټول وطن د آزادۍ په ترانو كه

دا ځلې دا مزار نه صرف ځلې نه مزار د
په دې منظر كېني پروت زمونږ د ټول تاريخ اظهار د
زمونږه د ژوندون د قيصې داسې يو كوردار د
تحريك د جدوجهد د كردار د او گفتار د
دا ځلې ځلې نه د، دا دنوي ژوند يادگار د
د زړونو د ټولو د هنر د گوتو تار د

هم دلته به مېلې وي د ژوندون د نغمه گرو
تاوده به وي روحونه په خبرو په سندرو

هم دلته به راغوبنښتې پېښور، خپل ننگرهار وي
هم دلته به هغه قيصه خوانۍ او چوك يادگار وي
نرگس به ئې په گل گرېوان د ټول وطن قطار وي
واسكت به پېښور، ننگرهار به ئې دستار وي
هر درمند او هر ډاگ او هر ميدان به لاله زار وي
د مينې هر نظر كېني به بيمار بيمار خمار وي

گلونه به د تود سپرلي چاپېره راوړې
راځي به ټول جهان، زمونږ جهان ته به پسخېرې

دا ځلې د يو داسې بې قراره لېونې د
په هيڅ شان به زمونږ روحونه پرې نه ېدي قرار ته
دا ځلې د يو داسې راهنما او فلسفي د
كه ناست يو مونږ به پاڅوي روان به مو كړي كار ته
دا ځلې د يو داسې ژوند د خيال د مدعي د
دارو به په مرگ هم راوړي د ژوند د زړه بيمار ته

غنچك به خپل زيرگلې، خپل رېدې او خپل غانتول كړي
د مينې د وطن هر هر يو پرهر به پرې راټول كړي